

Flyktväg Genom Ett Moln

ser man ut över ett hav vet man att det finns en flyktväg
och kvinnor i röda kjolar och kolsvart hår följer mig
de vill sätta kniven i nåt, och deras män, ja
de har inte råd med nån saftig blodig biff
att skära upp, och man måste ha nåt att sticka
innan man blir galen

det är lågt i tak, många men inte alla kan knappt stå upp
det är för många kockar som doppar skeden i soppan
tappar nån den hjälper ingen den upp från botten
har man väl trillat så ser du att alla dina vänner
egentligen är fiender, de kommer skratta åt dig
dom kommer kliva på dig igen

jag har en vän som lämnade världen genom att
försvinna in i en vacker dröm, han steg in
och sydde igen varenda liten söm
han levde i sin säng, drömde om världen utanför
han räknade aldrig får, han räknade blåmärkena
till han somnade

det finns inget att hämta här
endast ångest, sorg och dödslängtan
men jag fruktar inget alls
förutom min eget hjärta
när det står vid min port
med en pistol

i paris babblar konstnärer och poeter
och klingande glas och miros målningar
ljus som flyr in i mörkret och ljudet av
ett dragspel fyller mina öron
och i mitt glas ligger en isbit
omringad av absint

skottsalvor ljuder i vinden
och hemingway har nyss dött
på mercurius

att skriva är motgiftet mot livets tomhet
en smutsig sko på bordet under en
snofsig dekadent rikemans middag
en cigarett rakt i ögat, ett bi-sting i arslet
rummet luktar fransk parfym och cole porter
drar en handtralla i badrummet
som ligger bredvid köket

-du tog min hand-

du tog min hand
du litade på mig
och när du grät
sökte du mig
och jag tröstade dig

och jag fanns där
för dig
den natten
och du fanns för mig

det är inte dig det är fel på
det är världen
den är hård och kall
jag förstår att du mår skit
men allt som har hänt dig
varit aldrig ditt fel

greppa tag i nåt äkta
och släpp det aldrig
hitta det du älskar
och låt det döda dig

om jag kunde
skulle jag ta all din sorg

jag vet inte vem du är
men jag vet att vi är likadana

du är 19, snart 20
jag är 21, snart 22
vi är båda förlorade
så långt borta från varandra
men ändå så nära

jag kommer minnas
dina armar runt mig
och mina armar runt dig
länge

vi kanske inte får
som vi vill
men vi har varandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dylanesque med Poeter.se id #30316 innehar upphovsrätten